

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

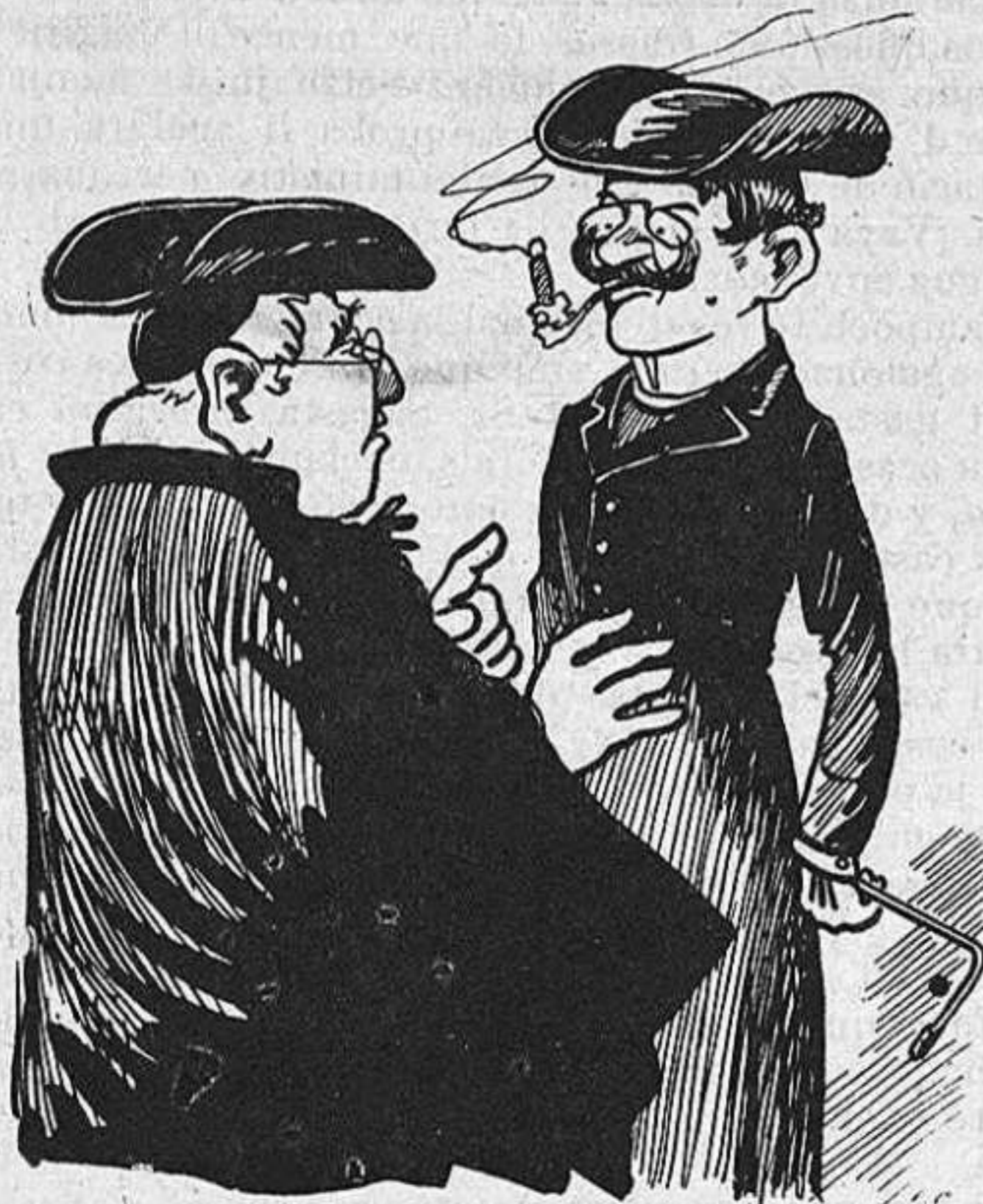
Fransa y 'l pop de Roma

—Vés explotant á n' els altres, que á mí no 'm xuclarás més.

Qüestió peliaguda

El Papa ha autorisat als capellans per deixar-se pel a la cara.

—¿Sab que aquest bigoti 'm resulta massa modernista?
—¡Fugil!... Vosté en tot hi troba pels.

Un vicari de la primera volada.

Capellà de carrabiners.

—¡Vaja! Que vingui l' Agujetas ara; que vingui el Badila...

—Jo no tinc paciència: interinament me creix el natural, me 'n poso un de postís

—Trobo que ab el bigoti no hi van bé las faldillas: hauré de posarme pantalóns.

—Noya, ara sí qu' en qüestió de pèl a la cara, ja casi estém tants a tants.

—Dónguimhi un cop de ferros, que avuy tenim un ofici dels grassos.

prén contra 'ls masóns, ni contra 'ls impiós, sino contra 'l govern de 'n Maura.
Vegin vostés com se podia creure que 's girassin contra 'l seu protector.

La culpa de tot la té 'l projecte de servey militar obligatori.
Els passen bonament perque vaji a servir tothom, lo mateix els rics que 'ls pobres, lo mateix els senyors que 'ls proletaris.
Lo que no poden admetre es que s' obligui a anarhi als religiosos professos y novicis de determinadas ordres religioses. Per aixó no hi poden passar, y 'n protestan enérgicament.

Perque lo que diuen ells: els professos y 'ls novicis ja serveixen; forman part de una «milicia del Reino, cuyo jefe es Jesucristo.»
«Eh, qué tal? ¿No 'ls agrada aquesta sortida? Y además «la vida de cuartel no es la más apropiada para fomentar las vocaciones eclesiásticas y religiosas, ni es la vida del soldado la más indicada para recibir la educación religiosa y literaria.»
¡Vaya una por que tenen de que durant el servey se dediquin massa a la conquista de didas y niyeras!

Y no 's creguin, se prenen l' assumpto tant a la valenta, que no vacilan en invocar fins la butlla Apostolica sedis, la qual «declara incursos en excomunió especialment reservada al Sumo Pontífice, a los que promulgaren leyes ó decretos contra la libertad ó derecho de la Iglesia.»
Aquí tenen, donchs, a 'n en Maura a dos travesos de dit de ser excomunicat pels pontífices del Comité de Defensa Social. Ja cal que s' espavili que lo qu' es aquesta vegada no ha de valguerli l' hermillita que va regalar a la Verge de la Mercé.

Ara sí que anirém bé... ey, si 'l Papa tira endavant el seu projecte.
El projecte papal consisteix en permetre als encotanats que puguin deixar-se créixer el pel de la cara, en la forma y a la mida del seu gust.
Hi haurá capellans ab barba cerrada, ab bigoti sol, ab bigoti y mosca, ab bigoti y perilla, ab patillas a la inglesa, a l' andalusa... en fi tota la varietat imaginable. En materia de pel el capellá serà un home com els altres.
Ningú hi guanyarà més que las pecadoras capritxosas, que tindrán més varietat pera triar als confidents dels seus pecadets.
May ab més rahó que ara serà cert aquell ditxo: —El molt pel porta alegría!

S' anuncia l' pròxim nomenclament del Eminentísim pera 'l càrrech de senador vitalici.
El govern ho fa aixís. El país demana llibertat y ell li dona cardenals reaccionaris, a fi de que mentres visquin puguin anar al Senat a defensar y practicar la tassis: «El liberalismo es pecado.»

Els japonesos han perdut dos barcos importants. ¿Qué s' hi ha de fer! Las catástrofes de la guerra van a torna jornals.
Seguint per aquest camí pot donarse 'l cas de que tant la Russia com el Japó se quedin sense barcos... y que al últim se quedin també sense gent.
Llavors fora quan alcansarian l' única pau duradera. La pau dels sepulcres.

Passan de 3,000 las sollicituds de ingrés a las Academias militares presentadas en el corrent any.
Pinta aquest dato la situació d' Espanya.
Tancadas totas las portas de l' activitat útil, res té d' extrany que la joventut acudeixi a trucar desesperada a la cuina del ranxo

El ministre de Marina, diu que pretén armar a tots els barcos de guerra que possehim.
¿Es qu' encare 'n possehim algun? ¿Es que las carracas mes ó menos flotants que 'ns han quedat, mereixen el nom de barcos?
¡Ah Sr. Ferrándiz, Sr. Ferrándiz!
Ab l' excusa d' armar als barcos, a qui vosté vol armar, bé prou que 's veu, es al país contribuyent.

Per mes que té poch ralets, ab orgull y vanitat diu el pintor Colorets, que ocupa un lloch elevat.
Y no falta a la vritat; puig si bé pinta parets, catres vells y tamborets, ell viu a dalt d' un terrat.

Un matí prenent la llet, un tal Lluch qu' es fill d' Alella, va exclamar tot satisfet: —¡Es molt bó 'l such de mamella!

A casa d' un tal Pau Riu, el meu amic Ubinyana va dirme: —¿Per quin motiu, la molt popular CAMPANA en la portada no diu que sigui republicana? Y jo, demostrantme atent, li vaig respondre al moment: —No ho diu, y no 'm ve de nou, perque tothom sab bé prou que d' una manera pública, ella sempre ha defensat ab ardor la Llibertat, el Progrés y la REPÚBLICA.

Al tenir jo, ab goig sens' mida, el primer premi guanyat en un concurs celebrat per el periódich La Dida, tot ribent vaig dir a 'n en Brossa: —Sofrint grans penas y afanyes y passant dels cinquants anys... ¡La Dida m' ha dat la grossa!

—Tinch molta enveja, Sisquet, de la noya de ca 'n Fló.
—¿Per qué dius aixó, Pepet?
—Perque, noy, té un bigotet que 'l voldria tenir jo.

FRANCISCO LLENAS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—Pa-ta-te-ra.
- 2.ª ANAGRAMA.—Rector—Recort.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—La reina mora.
- 4.ª CONVERSA.—Moncada.
- 5.ª GEROGLIFICH.—Com mes casas, mes pisos.

Han endevinat totas ó part de las solucions del número anterior els cavallers: Un Junedench, y Pel Maig fabas a raig.

XARADA

—¿Veus aquest total, Arturo? Míratel be.

—Bueno sí, es igual que 'ls altres, vidres y llistons y claus a dins que aguantan la mercanca, d' aquell que afuixi pistrinchs.
—Hu-dos donchs, primera-terça dos-tercera esment en sí valen gran cosa 'ls objectes.
—Prou que valen, exhibits nets de pols flamants de trinca, prefereixo comprar a aquí a un basar d' aquests que passen per més afamats y rics perque aquí al menys s' estalvian romansaments y cumplits.
—¿Veus aquell képis?—¡Qu' es maco!
—¿Oy que ho es? Donchs t' haig de dir que s' ha fet més farts de quarta tres-givada, que 'l carril per caps, si vols plens de tinya que 'n llogan per presumir.
¿Te 'n recordas de las festas que un punyal las va aigual? Donchs en recepció continúa corria tapant tujins logats a quatre pessetas per cridar visca a desdir.

J. COSTA POMÉS

ANAGRAMA

En Tot es home eminent pero te bastant total de que li birlin el puesto dintre el partit liberal

O. Pi

TRENCA-CLOSCAS

ADELA TARROSELL

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas lo titol d' una sarsuela catalana en 3 actes.

E. QUEBALT

QUADRO

Sustituir los punts ab lletras de modo que llegit horizontal y verticalment, digan: 1.ª ratlla, Artista. 2.ª Animal. 3.ª En los jochs de cartas n' hi ha. 4.ª Nom de dona.

PACO ALEGRÍA

GEROGLIFICH

EN KI
NO MIRA
KI EN

R. AREGALL

Cavallers: P. del Cantó, Pascual Berná, Antonet del Vendrell: ¡Prou!

Cavallers: A. Lluaradó Monseny, Enrich Doménech, PI. Q. AL, Gallinaire: ¡Vinga!

Caballer: R. C., L. S. y A. B. (Igualada): Perdonin, pero ab aquella gent no volem discutirhi, ni anomenarla. Per aquests sols hi ha dos camins: deixarlos estar ó donarlos una llisada.—J. B. (Sitges): Ens donem per enterats y ho tindrem en compte.—Antolí B. Ribot: Ni fetxada a Cornellá—ens ha arribat a agradá.—Un que li agradan las cosas negras: Els xistos no son descabellats, podria ser...—J. M. de G.: No hi ha estat massa inspirat.—L. Pelfort: No 'ns ha tocat la corda sensible.—Fabius: El seu dibuix sembla fet meu, qu' es tot lo que 's pot dir.—Gonnella Poélich: Aixó es alló que 's feya 85 anys enrera, pero en cambi no té gayre gracia.—J. T. M.: La seva intima no hauria de sortir de la intimitat.—Joan Casas Vila: Paz a los muertos.—Romancer d' Abdosrius: Molt d' énfasis y molta prosopopeya.—J. Montabli: Els epigramas son graciosos y. . . déixiho anar. Lo demés anirà al Almanach, si hi va.—Antón Daroca: No, senyor; no ho tenim a bé.—J. Costa Pomés: Mandar, y disponiendo... ja ho sab.—P. C. M., R. M., Un de Abrera. Un admirador de 'n Lerroux y LA CAMPANA, N. C., F. P.: No 'ns es possible insertar las cartas que 'ns remetem, per distints motius.—Nartreb: Es mansoy.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.ª